

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 22/3/2022

Της: Αναστασίας – Αικατερίνης Αλεξοπούλου, Βουλευτού Β1΄ Βορείου Τομέα Αθηνών

Προς: Τον κ. Υπουργό Υγείας

ΘΕΜΑ: «Αντιμετώπιση των προβλημάτων των ασθενών σε τελικό στάδιο μέσω της δημιουργίας Ειδικών Δομών Διαχείρισης Πόνου»

Κύριε Υπουργέ,

Είναι γεγονός ότι, πέραν του μείζονος ζητήματος αντιμετώπισης ασθενειών και παθήσεων χιλιάδων ασθενών, σε καθημερινή βάση, στο οποίο έχουν κληθεί να ανταπεξέλθουν οι υγειονομικοί της χώρας (ιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό), υπάρχει επίσης και μία ακόμη κρίσιμη κατηγορία συμπολιτών μας, που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως **“ειδικού χειρισμού”**: πρόκειται για τους ασθενείς που βρίσκονται, κατά την ιατρική ορολογία, σε τελικό στάδιο και οι οποίοι ελπίζουν, πλέον, μόνο στην διαχείριση του πόνου και σε μία ευπρεπέστερη διαβίωση, εφ’ όσον η πορεία της υγείας τους κρίνεται ως **μη αντιστρέψιμη**. Κάθε έτος, πεθαίνουν στην χώρα μας δεκάδες χιλιάδες, στην κυριολεξία, άνθρωποι από ασθένειες όπως οι διαφόρων ειδών καρκίνοι, οι καρδιακές, νεφρικές ή αναπνευστικές ανεπάρκειες, τα ανίατα νευρολογικά νοσήματα, η νόσος του Αλτσχάιμερ, και τα τελευταία χρόνια ο κορωνοϊός/«Covid-19». Δυστυχώς, όμως, σε αντίθεση με τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, **δεν υπάρχουν στην Ελλάδα εξειδικευμένες υπηρεσίες για τους ασθενείς τελικού σταδίου**, με αποτέλεσμα, οι τελευταίοι να μην τυγχάνουν μίας αξιοπρεπούς ιατρικής αντιμετώπισης, στην τελευταία φάση του βίου τους.

Μέσα, λοιπόν, στο επαγγελλόμενο από εσάς πλαίσιο “αναδιάρθρωσης και αναμόρφωσης” του συστήματος Δημόσιας Υγείας στην χώρα, έστω και με αφορμή την πρόσφατη κορωνοϊκή πανδημία, θα μπορούσε να δημιουργηθεί ένα **πανελλήνιο δίκτυο Ειδικών Δομών Διαχείρισης Πόνου**, που θα απευθύνεται, αποκλειστικά, στους ασθενείς ευρισκόμενους σε τελικό στάδιο, των οποίων, δηλαδή, η κύρια νόσος δεν ανταποκρίνεται, πια, σε καμία θεραπεία. Το εν λόγω δίκτυο θα μπορούσε να στηριχτεί πάνω σε συστάσεις, που έχει πραγματοποιήσει, εδώ και πολλά χρόνια, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, περί δημιουργίας **“δικτύων παρηγορητικής φροντίδας”**, με την συμπερίληψη σε αυτό ειδικών επί τούτου Μονάδων σε νοσοκομεία, σε εξωτερικά ιατρεία, αλλά και σε ξενώνες. Πέραν, δε, αυτού, θα μπορούσε, εξ άλλου, να βασιστεί μια τέτοια πρωτοβουλία και στην Υπουργική Απόφαση Υ4α/οικ. 1620/2/07, της 19ης Δεκεμβρίου 2007, η οποία, προβλέπει την ίδρυση **“κέντρων πόνου και φροντίδας”**.

Είναι σαφές, από όσα σας εκθέτουμε παραπάνω ότι, ένας τέτοιος σχεδιασμός θα αποδέσμευε μεγάλο αριθμό περιστατικών από την ήδη υπερδιογκωμένη νοσοκομειακή περίθαλψη στα διάφορα υγειονομικά ιδρύματα, Υπηρεσίες και Μονάδες φροντίδας της Υγείας στην χώρα, ενώ, παράλληλα, θα εξοικονομούσε για τα δημόσια οικονομικά πόρους της τάξης άνω των 300 εκατομμυρίων ευρώ, ετησίως, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για άλλους ευγενείς και κοινωφελείς σκοπούς.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Ποια είναι η σημερινή πολιτική σας, σε ό,τι αφορά στην φροντίδα και περίθαλψη των ασθενών που βρίσκονται σε τελικό στάδιο και κατά πόσο αυτή κρίνεται, με βάση αξιοκρατικά κριτήρια, ως ικανοποιητική;
2. Σκοπεύετε να στηρίξετε την δημιουργία ενός δικτύου Ειδικών Δομών Διαχείρισης Πόνου, με όλες τις ευεργετικές συνέπειες, που θα σημάνει κάτι τέτοιο για τους συνανθρώπους μας, που βρίσκονται σε τελικό στάδιο;

Η ερωτώσα βουλευτής

Αναστασία – Αικατερίνη Αλεξοπούλου